

THE EROTIC SLANG IN THE CONTEMPORARY ROMANIAN LANGUAGE

Ileana-Silvia Ciornei
Lecturer, PhD, University of Pitești

Abstract: Defined as a specific lexical category, belonging to unconventional languages, slang is made up either of new words or of usual words used with a special meaning. Slang can be used in a particular territory but slang terms are often specific to a certain subculture. Since formal language tends to eliminate certain realities purposely, the use of slang language is often associated with the avoidance of social taboos. For this reason, slang vocabulary is particularly rich in domains like violence, drugs and sex.

Sexual slang is a set of terms and phrases used to denote sexual processes and activities which are generally considered colloquial, unconventional and often improper as compared to formal language. Romanian sex slang covers a large area from sexual intercourse and sexual organs (vagina, testicles, penis), sexual orientation (heterosexual, homosexual), sexual partners, promiscuity, prostitution, sexual practices (oral sex, anal sex, masturbation), sexual objects. These terms and phrases can be considered from the point of view of their origins (words of everyday use, dialectal words, borrowings), of their word-formation mechanisms (derivation, diminutives, compounding, reduplication) or of their semantic (phraseological units) or stylistic value (metaphor, antonomasia, euphemism).

Sexual slang develops a rapid dynamics closely connected to its expressive force and very often creates controversy over its public use. Crude, unsophisticated and funny, sexual slang is the linguistic expression of the site of life and ecstasy, a potential reason for its great diversity of structure and content.

Keywords: slang, sexual connotation, taboo, euphemism, metaphor

În limba română argoul se constituie ca o categorie lexicală specifică care se definește ca un limbaj de tip colocvial, considerat ca fiind sub nivelul standard de limbaj cultivat și care este format fie din cuvinte noi, fie din cuvinte obișnuite folosite într-un sens special.

Argoul, ca limbaj special al unui grup care se separă prin vocabular de comunitatea lingvistică, este un termen a cărui accepțiune a evoluat în timp în lingvistica românească și străină. De la un limbaj specific vagabonzilor, cerșetorilor și hoților, a fost definit de Littré la sfârșitul secolului al XIX-lea ca „o frazeologie particulară mai mult sau mai puțin tehnică, mai mult sau mai puțin bogată, mai mult sau mai puțin pitorească de care se servesc între ei oameni care practică aceeași artă și aceeași profesiune”. Un termen sau o expresie sunt considerate argotice dacă îndeplinesc cel puțin două din următoarele criterii: 1. micșorează prestața limbajului convențional fie chiar temporar; 2. folosirea argoului implică faptul că vorbitorul sau grupul de vorbitori sunt familiarizați cu termenul respectiv; 3. termenul este un cuvânt tabu în discursul convențional al unor grupuri cu statut social superior; 4. înlocuiește un „sinonim convențional bine cunoscut” și este folosit pentru a evita disconfortul cauzat de termenul convențional (Dumas, Bethany K. și Lighter, Jonathan, *The American Speech*, 1978: 14-15).

Argoul poate fi specific unui anume teritoriu, dar cel mai adesea este caracteristic unei anumite subculturi. Termenii argotici se răspândesc în afara zonei de origine, își pierd statutul, iar vorbitorii originali îi înlocuiesc cu alții pentru a menține identitatea de grup.

Deoarece limba comună tinde să se îndepărteze voit de anumite realități, folosirea frecventă a limbajului argotic este asociată cu evitarea tabuurilor sociale. “Fiind o simbioză între *eul-natural* și *eul-cultural*, omul a ajuns să considere imorale unele dintre faptele sale naturale”. (Andrei Oișteanu, 2016: 169). Cuvintele tabu sunt sancționate de instituțiile puterii (religie, media, social) care au condamnat întotdeauna folosirea publică a anumitor cuvinte considerate nepotrivite.

Din acest motiv, vocabularul argotic este deosebit de bogat în domenii ca violență, droguri și sex. Argoul erotic (sexual) reprezintă un corpus de cuvinte și expresii folosite pentru a denumi procese și activități sexuale considerate neconvenționale și adesea nepotrivite în raport cu limbajul formal. Argoul erotic folosește o gamă largă de termeni, de la cuvinte științifice, vulgare sau tabu până la cuvinte care nu au conotație sexuală în limbajul obișnuit, fenomen prezent în majoritatea limbilor.

Astfel, *joja* (sârbă), *Eier* (germană), *Eier* (idiș), *yaytsa* (rusă), *huevos* (spaniolă), *ovos* (portugheză), *baydat* (arabă), *beitzim* (ebraică), *yumurta* (turcă), *tokhm* (persană) însemnând *ouă* în limbile respective, sunt termeni argotici obișnuți pentru *testicole*; în mod similar cuvinte care înseamnă *bijuterii* sunt folosite pentru organele sexuale masculine: *bijoux* (franceză), *crown jewels*, *family jewels* (engleză), *schmuck* (germană, idiș-bijuterii) și *podoabe* (limba română).

Argoul erotic este un domeniu unde se manifestă cu precădere eufemismul și fenomenul tabu. Eufemismul și fenomenul tabu sunt considerate tipuri de schimbări semantice subordonate direct factorilor afectivi și prezente atât în limba vorbită, cât și în limba scrisă în stilul vulgar sau prețios. În acest sens, argoul erotic conține o multitudine de termeni care sunt simultan eufemisme (sub aspect funcțional) și metafore (sub aspect stilistic).

Eufemismul este un ansamblu de mijloace lingvistice ce înlocuiește termenul nepotrivit, a cărui menționare ar șoca sau care ar produce o impresie neplăcută. Fenomenele tabu – metafore aplicate obiectelor sau conceptelor considerate interzise sau sacre – sunt combinate în limbajul argotic cu eufemismul. Cauzele producerii acestui fenomen sunt dorința de a evita cuvinte obscene sau neplăcute, ostentația sau dorința de apărare a grupului: *La sagesse des nations a proclamé depuis longtemps qu'il ne faut point parler de corde dans la maison d'un pendu* (Dauzat 1929: 161).

În ultimele decenii, în România, discursul public neutru și impersonal a fost înlocuit cu o diversitate de structuri iar în acest context, limbajul argotic s-a dezvoltat cu rapiditate deși autorii de dicționare și enciclopedii se jonează de obicei să abordeze aspecte privind terminologia sexuală. Argoul erotic din limba română acoperă o arie foarte extinsă, de la raporturi sexuale, organe sexuale, orientări sexuale, parteneri sexuali, promiscuitate, prostituție, practici sexuale, obiecte sexuale.

În sfera semantică a raporturilor sexuale, s-au înregistrat termeni foarte diverși, de la termeni și expresii vulgare până la construcții cu componentă ironică, peiorativă sau ludică de mare expresivitate. Verbul *a fute*, (provenit de la *futuere* din latină) evitat de dicționare fiind considerat vulgar este des folosit în limbajul colocvial. De la el s-au format derivatele *futai*, *futere*, *futing* (actul sexual), *futăcios*, *-oasă* (persoane cu un apetit sexual mare), *futac*, *futangiu* (partener sexual) și *futelniță* (pat). Acesta a dat naștere însă și la expresii care nu păstrează decât parțial un raport semantic cu originalul, ca *a fute la icre*, *a fute la creier*, *a fute la melodie*, *a fute la cap* (unde acțiunea se mută la extremitatea opusă, cu sensul de a bate la cap, a deranja) și *futăreală* (cu sensul o încurcătură, bătaie de cap, un lucru neclar) sau ca în expresia *a-și fute norocul* (a fi în încurcătură, într-o situație dificilă, a-și distruge șansele).

Pentru „a avea un contact sexual” (despre bărbați cu o femeie) se înregistrează: *a bate untul*, *a-și băga cuponul în fabrică*, *a buli*, *a cordi*, *a se culca*, *a ciocăni*, *a da cosor*, *a da de-*

a dura, a se da în bărci, a cobzări, a composta, a se arde, a descânta, a escalada, a face, a injecta, a înșuruba, a înțepa, a încăleca, a pârlă, a pompa, a posedă, a pune dop, a formata, a regula, a tăvăli, atrage un clei, a trage în țepă, a trage la poartă, a trage pe făcăleț, a scăpăra, a vaccina, a scărmana, a cădea la așternut, a curăța coșul, a bubui banana, a-i trage la poartă, a se da în bărci, a trece Gibraltarul, a trosni (Volceanov, 2007); a-i face felu, a trage sub coadă, a da cu cracii în sus, a lua măsuri și greutateți (Astaloș, 2001). Numeroase expresii argotice provin din argoul adolescenților și dau dovadă de inventivitate și expresivitate specifice vârstei: a băga măgaru-n grajd, a băga pe ăla micu la serviciu, a băga pe moșu-n beci, a băga ratonul la veveriță, a băga vaporu-n port, a duce pionieru' la ecluză, a duce bușteanul la castor, a mângâia șopârta, a dezmoți meduza, a scăpa calu' la apă, a tencui scorbura, a atenta cu smârdanul la clocitoare, a lua pe abricht, a ciufuli bărzoii, a trezi leneșul, a parca delfinul, a pune franzela la crescut, a face frecție la piscă, a dresa maimuța, a îngropa cârțița, a trage la țintă, a frăgezi puiul sau hai la Brăila (cum spun unii din Galați). Apar și construcții sintactice speciale ale verbelor fundamentale cu prepoziții: a i-o trage, a i-o pune, a i-o propti, a i-o da, a i-o înfige. (123urban).

Numeroase expresii au ca nucleu verbele: *a băga* și *a da* : *a băga lebărul în traistă, a băga lemnul în sobă, a băga osul în ciorbă, a băga milogu-n traistă, a băga paloșu-n teacă, a băga mielu'n cuptor, a băga cheia-n contact, a băga-o între ghilimele, a băga tancul în unitate, a băga bicicleta în curte, a da la crețe, a da ca în oala cu sarmale, a da la buci, a da la scoică, a da la pișpirică, a da ca surdu-n tobe, a da la geantă, a da la vâsle, a da cu ciotul, a da o bucă, a-i da capace, a-i da o pedală, a da cu ștrampii în sus (123urban). Poate de aceea verbul *a băga* care este asociat conotațiilor sexuale, este dublat în limbajul standard, de verbul *a introduce*, (introduceți parola, moneda); cât despre științificul *a penetra* (pătrundere în adâncime sau până în partea opusă) este folosit în terminologia medicală sau cu precădere în media cu sens ironic, ca dublet pentru *a pătrunde* sau *a intra*.*

Contactul sexual (*d. femei, cu un bărbat*) înregistrează termeni ca: *a bubui banana, a se babardi, a se buli, a cădea la așternut, a se coțai, a se ciocăni, a se cobzări, a se cordi, a se culca, a se da de-a dura, a se da huța, a se da în bărci, a-și da în coapse, a o da la umplut, a-și da lâna la scărmanat, a face huța-huța, a se formata, a se frige, a se injecta, a se întinde, a juca popice, a o lua în buci, a o lua între picioare, a o lua sub coadă, , a se priponi în făcăleț, a se pune capră, a se regula, a remaia ochiul, a sări coarda, a sta cloșcă.*

Actul sexual este redat prin numeroase expresii ca: *buleală, coțială, barbardeală, ciocăneală*, formate din verb+sufixul *-eală* ; termeni precum *cariceală* s-au format de la subst. *carici* (țig. *penis*) + sufixul *-eală* iar *cățeleală* – a se împerechea, a avea un act sexual de la substantivul *cățea* + sufixul *-eală*. Prin derivare cu sufixe productive, de la rădăcina *ciocan*, s-au format termeni noi-*ciocăneanu, ciocănescu* sau *ciocănoiu*.

Pentru contact sexual, se mai înregistrează termeni și expresii care au adesea o componentă ludică sau ironică, cu asocieri dintre cele mai diverse: *aspirina săracului, doctorie, flux și reflux, injecție, gimnastică de dormitor, masaj, masaj cu mână străină, plata în natură, remaiere, una mică, vitamina P, zbenegu* (prin derivare regresivă de la *zbenugială*) (Astaloș, 2001).

Reduplicarea se folosește în construcții scurte care asigură termenului valoarea sa expresivă: *frichi-frichi, hopa-hopă, huța-huța, a face dârta-dârta, a face buru-buru* . Mai noul *lugu lugu* a fost folosit în reclame la testul barză și promovat de melodia grupului Fără zahăr: *Eu is soțu' lu Marița, și-amândoi muncim cu spor/Toată ziua lugulugu ca să facem un fecior! După care stăm oleacă, fac vreo douăzeci de cruci/Și mă rog la testu barză să-mi arate două dungi/Dacă dunga-i numai una, nu e nicio supărare/Eu și cu Marița facem*

lugulugu-n continuare/Treaba cu copiii, nu-i deloc ușoară/Sunt constrâns la lugulugu de dimineața până seară.

La capitolul practici sexuale, diverși termeni cu conotație peiorativă și ironică sunt folosiți pentru a denumi sexul oral, sexul anal sau masturbarea. Mărturii despre sexul oral sau felația (*fellatio* din latină) în lumea antică arată cât de deosebit era privită practicarea sa în marile culturi. Romanii îl considerau un viciu și un mod de umilire a celor siliți să îl practice, iar alte popoare ca grecii sau indienii au creat legende și ritualuri pe seama lui.

Practicarea sexului oral este redată în principal prin sintagma *a lua(da)muie* (țig. *mui* = *gură*) cu nuanță ofensatoare și vulgară. Trebuie subliniat că înțelesul licențios al lui *muie* este forțat, inițial cuvântul folosit singur neavând nici o conotație sexuală. Începe să capete un sens obscen doar în expresii cu verbele *a da/a lua* și cu prepoziția *la*. Sensurile cuvântului, folosit în alte expresii similare, nu au migrat spre obscen: *a da muie la statuie* - a sfida (lumea în general sau simbolurile ei consacrate, *a duce cu muia* - a duce cu vorba. Expresia însă și-a lărgit sfera semantică, astfel că a căpătat sensul de : *a lua muie* – a fi învins, păcălit, cu completarea *a lua o muie istorică* (ca superlativ) – a fi complet anihilat, desființat. Scandările de pe stadioane (de tipul „*Muie, Steaua!*”) sau (*Muie Steaua* – graffiti) nu se referă la un act sexual oral cu o entitate precum un club de fotbal, ci mesajul transmis se dorește a fi doar insultător (și asociat victoriei) cu ajutorul unui cuvânt obscen. Nu putem să nu observăm sintagma *Muie PSD* care în context politic este o înjurătură cu scop punitiv și ofensator, devenită slogan național. Vladimir Tismăneanu a surprins cel mai bine esența sintagmei „*Muie PSD*”: „*Revoluțiile sunt momente de decompresie, defulare, demistificare ..... care sparg canoane și tabuuri, inclusiv lingvistice. Revoluțiile încep mai întâi mental, iar mentalul generează noi construcții simbolice care adăugă nebănuite, insolite semnificații unor cuvinte marcate de oprobriu, privite, pe drept sau pe nedrept, că obscene. Astfel se explică resemantizarea, transformarea de conținut a cuvântului care lovește, în chip legitim și necruțător, ca un glonte trimis direct la țintă, în abjecția absolută numită PSD...*”(contributors.ro).

Derivatul *muist* include cele două sensuri - fie cel care practică sexul oral fie un informator al poliției. Pe Internet, apare însă și derivatul substantival de la argoticul „*muist*” (cu sensul de fițe, acțiuni nepotrivite contextului): „*Ce e cu muismele astea? Ieri parcă ziceai că vii la concert și acum pleci cu alții în parc.*”

Alți termeni care descriu sexul oral sunt *a avea vocea groasă* (argoul prostituatelor); *a da elicoptere*, *a da la birjar*, *a fi guralivă*, *a suge pixul*, *a cânta la flaut*, *a o lua la cioc*, *a face bot*, *a băga botu la ecler*, *a da bip*, *a da clanță*, *clefeteală*, *a o lua sus* (123urban) sau *a cânta la drâmbă* (Astaloș: 2001), *a mânca copii de cruzi*; *limbist* sau *scafandru* este persoana care practică cuniliția (cunnilingus), iar termenii *a pune botul la savarină*, *a da limbi*, *a linge cireașa* sau *viagra scoțiană* denumesc actul în sine.

Masturbarea masculină mai este numită, în mod impropriu, și *onanie* sau *onanism*. Termenul peiorativ *onanist* se bazează însă pe o confuzie. Denumirea vine de la personajul biblic Onan care a refuzat împlinirea responsabilității leviratului. Datoria lui era să însămânțeze pe văduva fratelui său cu care, conform rânduiei, se căsătorise pentru a asigura continuarea neamului acestuia (fiii născuți cu văduva erau deci considerați fii ai celui răposat). Onan, însă, a refuzat să o lase însărcinată pe femeia fratelui său decedat, vărsându-și sămânța pe jos, ca să nu ridice urmași fratelui său (Facerea 38, 9) ceea ce a atras mânia lui Dumnezeu care, drept pedeapsă, l-a omorât, iar de atunci încolo, o astfel de practică s-a numit „*onanie*”, care a fost confundată cu masturbarea.

Denumirea celui care practică masturbarea este redată prin substituție (procedeu prin care cuvântul propriu e înlocuit cu alt cuvânt cu sens diferit, similar cu termenul înlocuit prin

complexul sonor): *labov* = porecla celui care practică viciul (Dragoș 1938: 246), *Laberman*, *Lachenson* (Volceanov, 2007) și prin sufixare: *labăr*, *lăbăcar*, *labacioglu*, *labagiu*, *labbing* (după modelul anglicismelor formate cu sufixul ing – *clubbing*, *shopping*, *shooting*). Masturbarea mai este redată prin antonomază (*Manuela*) sau alte expresii: *labă*, *șase-șase*, *a lua la „L” mic de mână*, *a da cu mucii de faianță*, *lucru manual*, *a o bate în cap*, *gioco del mano* (it.), *a da palme lui Cantemir* (123urban). De remarcat că expresia *labă tristă* denumește o persoană patetică, un neisprăvit, bun de nimic, sau o situație cu conotații negative iar expresia *labă tristă comunistă*, se referă la același tip de situație hiperbolizată prin ancorarea într-o perioadă condamnată cu conotații politice negative.

Legătura dintre hrană și sex este recunoscută de psihologi și antropologi, fapt ilustrat și de limbajul uman: în „*Gândirea sălbatică*” (1962), Claude Lévi-Strauss pune accentul pe „analogia foarte profundă pe care, peste tot în lume, gândirea umană pare să o conceapă între actul copulației și cel de a mânca”. De fapt, foamea și libidoul sunt două principii care țin de instinctul de conservare și supraviețuire al individului. În plan lingvistic, legătura dintre iubire și hrană se manifestă în argoul erotic din mai multe limbi, unde termeni din domeniul hranei sunt utilizați pentru a denumi organele sexuale sau parteneri sexuali: *aguacates* - avocado, *ayotes* - dovleci pentru testicole (spaniola mex.), *chile* - ardei iute, *gherkin*-castravete, *sausage*- cârnat (spaniola mex., engleză), pentru organul sexual masculin, *bonbons*, *noix*, *noisettes*, *olives* pentru testicole (franceză), *figue*-smochină, *abricot*-caisă, *prune*-prună (franceză), *bikini burger*, *doughnut*- gogoasă, *bacon sandwich*- sandvici cu șuncă (engleză) pentru organul sexual feminin, *mango*-partener sexual atractiv (spaniola mex.).

În argoul românesc, pentru organul sexual masculin se înregistrează: *acadea*, *banană*, *caltaboș*, *lebăr*, *cabanos*, *cârnat*, *morcov*, *salam*, *ghiudem*, *ecler*, *castravete*, *drob*, *știulete*, *sparanghel*, *saleu*; pentru sâni: *mere*, *pere*, *piersici*, *pepenași*, *lăptărie*; pentru testicole: *caise*, *icre*, *ouă* iar pentru organul sexual feminin *savarină*, *bombonică*, *smochină*, *corcodușă*, *fagure*, *pricomigdală*.

Sexualitatea obiectelor la care face referire Andrei Oișteanu (2016: 102) este exprimată prin asocierea organului sexual masculin cu “uneltele sau arme falice”: *ciocan*, *baros*, *sculă*, *rangă*, *cosor*, *sulă*, *picamăr*, *șurub*, *sfredel*, *paloș*, *iatagan*, *pistol*, *sabie*, *săgeată*, *măciucă*, *mătarângă ștangă*, *manivelă*.

Organul sexual masculin beneficiază și de alte asociații cu forma, mărimea sau funcția: *rașpă*, *făcăleț*, *fus*, *cocean*, *cheliș*, *mierloi*, *ștoi/ștoagă*, *pompă*, *ștromeleag*, *misil*, *vioiu*, *socoteală*, *Chelu*, *Noduros*, *baston*, *împăciuator*, *cuc*, *cocoș*, *guvid*, *caras*, *țipar*, *babanu*, *carici*, *neînfricatu*, *telescop* (prin care poți să vezi *Calea Lactee*), *rașpă*, *retevei*, *microfon*, *mândră*, *moșulică*, *pipa păcii*, *retevei*, *seringă*, *socoteală*, *sorcovă*, *steag*, *țuțuroi*, *voinicul*. (Volceanov, 2007) sau *proșap*, *oiște*, *penteleu*, *șerpaș*, *taragot*, *tulumbă*, *vreju* (Horea Țânțaș, 2008); *carbasan*, *ăla micu*, *ulubă*, *mușchi* (123urban), *shogun* (atestare orală). Sunt frecvente compusele: *ăla care scuipe*, *ceatârnă*, *microfon viu*, *flaut cu gușă*, *mielu fără-o nară*, *saxofon cu gălci* (cu pedale), *salam de sibiu cu capu viu*, *salam cu bile*, *salam bărbos*, *șarpele ciclop* (*șarpele cu un ochi*), *cometă cu coadă*, *cutie de viteze*, *Foișoru de Foc* (123urban) sau termenii formați prin antonomază: *Gogu Pompieru*, *Stelică*, *Filică*, *Mircea cel Bătrân*, *Marcel*, *Belfegor*, *El Zorab*.

În cultura populară recipientele domestice asociate frecvent cu organul sexual feminin sunt *oală*, *tingire*, *sită*, *sticlă*, *căuș*, *ghioc*. (Cân’ să plânge Coana Mița/Că i s-a spart tigăița/Și umblă cu ea prin sat/ Ca s-o dea la reparat). Unele dintre ele au trecut în argou ca “forme culturale care transcend genurile și speciile”. Andrei Oișteanu (2016: 102). Astfel, organul sexual feminin este numit: *oală*, *ghioc*, *fofoloancă*, *scoică*, *moluscă*, *omidă*, *punct fix*,

păsărică, rândunică, blană, floacă, teacă, găoace, muscă, strâmtoare, bubă, bijboc, margaretă, mingeacă (Volceanov, 2007); *ceașcă, căpușă, găurice* (Astaloș, 2001).

Aproape toți termenii care descriu organele sexuale au conotații vulgare, ironice, și ludice, cu excepția câtorva: *păsărică, rândunică, bombonică, gărgăriță, pitulice, pitpalac, rățușcă, bucățică, savarină* (diminutivale), care au o conotație afectiv-meliorativă.

Acceptarea socială a relațiilor între persoane de același sex a variat de-a lungul timpului. Relațiile și actele homosexuale au fost atât admirate, precum și condamnate, de-a lungul istoriei, în funcție de forma luată de acestea și de cultura în care au fost întâlnite.

Din punct de vedere lingvistic, cuvântul „homosexual” e un hibrid format dintr-un prefix grecesc: *homo* - același și un radical latin: *sexus* - sex, iar semnificația sa ar trebui să fie, de fapt, „de același sex”. Istoricul american John Boswell pledează în lucrarea sa *Christianity, Social Tolerance and Homosexuality*, pentru folosirea cuvântului „homosexual” doar ca adjectiv în construcții ca „relații homosexuale”, „căsătorie homosexuală” etc. iar a substantivului „homosexualitate” cu sensul foarte general de totalitate a fenomenelor erotice care au loc între persoane de același sex.

Sfera semantică a homosexualității include termeni în majoritate peiorativi, vulgari sau obsceni, care sancționează o orientare sexuală deviantă (alta decât a majorității). Termenii care denumesc homosexualii sunt formați fie prin metaforizare: *crețar, găozar, poponar, pârțar* (123urban) sau sufixare, cu sufixele *-ar, -ău, -ist*: *homalău* (spre deosebire de majoritatea termenilor care definesc noțiunea de homosexual, acesta se concentrează pe pericolul pe care îl poate prezenta un homosexual puternic pentru un bărbat heterosexual), *harpist, materialist* – homosexual pasiv care întreține raporturi sexuale în schimbul unor avantaje materiale, *inversionist, lesbianist, curist, fecalist* (DAEF). Există și compusul de tip savant (cu sufixoid) *poponaut* (după modelul *argonaut*). Pentru a fi homosexual = *a fi cu portbagaju, a fi pe invers*. Termenul *bulangiu* format prin derivare de la țig. *bulan* (picior) și-a lărgit aria semantică - *a fi bulangiu* însemnând a fi neisprăvit, nemernic.

Argoul detenției unde aceste practici sunt frecvente înregistrează denumiri dintre cele mai diverse: denumirea cea mai obișnuită pentru homosexuali, care sunt considerați spurcați, este *bulangiu, lache* sau *femeia aia*. Deținuții homosexuali care practică sexul oral sunt numiți *balconar, buzilău, duplex, fagotist, gurist, poponache, rățușcă, jartea penală*. Alte denumiri sunt *lanolină, semering, capră, laminarist, ospitalier, sondor* (Horea Țânțaș, 2008) și *fetiță, tarky* (aluzie la un personaj mediatizat la televizor), *homax* sau *homo sapiens* (Penitenciarul Colibași).

Cuvântul *gay* cunoaște o mare răspândire în a doua jumătate a secolului al XX-lea. Etimologia termenului este neclară. Termenul a apărut în poezia trubadurilor provenșali încă din secolul al XIII-lea. Acest cuvânt de origine franceză (gai) a fost folosit timp de secole cu sensul de „vesel, voios, vioi”. În engleza secolului al XIX-lea, „gay” suferă o mutație semantică negativă, care introduce și o nuanță sexuală și ajunge să însemne „destrăbălat, libertin”. La începutul secolului al XX-lea, este folosit în cercurile homosexualilor britanici, pentru ca astăzi să fie folosit pe scară largă și în plus, să fie împrumutat de numeroase alte limbi, inclusiv în limba română.

Pentru noțiunea de prostituată, „femeie stricată”, limbajul argotic și familiar posedă o cantitate mare de apelative care s-au format prin asociații foarte diverse. Potrivit autoarei Rodica Zafiu, desemnarea femeii prin termeni depreciativi ocupă o zonă semnificativă a vocabularului argotic, acesta fiind apanajul unor comunități predominant masculine, în care „relațiile sexuale sunt, în primul rând, o expresie a puterii”. (Zafiu, 2010)

Iorgu Iordan, în „*Stilistica limbii române*”, consideră că „în majoritatea cazurilor, identitatea de termeni pentru «gură» și «femeie stricată» se întemeiază pe imagini diferite,

mai exact spus, pe interpretări deosebite ale aceleiași imagini [. ....]. La aceeași ordine de idei fac aluzie termenii sinonimi cu «murdărie», «moleșală», «putoare» etc. Alții sînt nume de animale, explicabili prin faptul că lipsa de pudoare a unei femei depravate o pune pe același plan cu animalele, care-și satisfac nevoile sexuale în văzul oamenilor. Și alte noțiuni sînt puse la contribuție, spre a exprima plastic reacția subiectelor vorbitoare în această privință. Parte din ele sînt clare, parte obscure” (Iordan, 1975: 317) și înregistrează următorii termeni: *boarfă, bulă, buleandră, (co)treanță, farfuză, fârfă, fleanță, fleaură, fleoancă, fleoarcă, fleoarță, fleorțotină, handră, hanțușcă, jantă, otreapă, paceavură, zdreanță, șteolfă (ștoarfă), târfă, tearfă, terfeloagă, țolină, țoloabă, țundră, potloagă, spălătură, spintecătură, târătură, flească, fleștură, fliușcă, floștină, pațachină, putoare, chiftică (chiftea, chifteluță), pârjoală, sfâr!, cătea, gudă, haită, iapă, maimuță, puiță, pupăză, vrăbioară, fârță, fârțoagă, parașutistă, mătrăgună, otravă, otrăvită, bașoaldă (bașoldină), cațaveică, coardă, (co)tarbă, hastură, marcoavă, mastroacă, scrijele (pl.)*. Mai puțin „tari” sunt *curvă, damă, dameză, fată* (Iordan, 1975: 318).

Numeroși termeni argotici se caracterizează prin simbolism fonetic: *fleoarță, fleorțotină, fufă, șoamflă, știoalfă*. Toți acești termeni sunt construiți pe sugestia dintre sens și formă, avînd o mare putere expresivă: *pațarcă, matracucă, japiță* = femeie de moravuri ușoare (Brașoveanu, 1978: 24), *balerică, bambilici, ciocănitoare, fufă* (cu derivatul *fufenstein*) (123urban), *jagardea, jartea, mesalină, dalilă, paceaură, panaramă, pițipoancă, poamă, acadea, balerină, bordeleză, bufniță, cameristă, conopidă, coardă* (cu derivatele *cordache, cordeanu, cordelie, cordescu, cordetă* -vedetă care face orice și cu oricine pentru a reuși în carieră format din *coardă+vedetă*), *focă, libarcă, libelulă, meseriașă, pacientă, veveriță, penală* (Volceanov, 2007). Termenii *gioarsă, gloabă, pantahuză* (Volceanov, 2007), *jarcă, hartabă* (Vasiliu, 1937: 21) denumesc o prostituată bătrână, *caracudă, căzătură* – prostituată urâtă și bețivă, iar *ieșșună, prospătură, trufanda* = prostituată tânără. Unor termeni li s-a adăugat adjectivul *penal*: *jartea penală, zdreanță penală, coardă penală*, pentru a sublinia calitatea persoanei de referință. Termeni mai vechi ca *pocnitoare, prăjitoare, putoare, răpitoare, tivitoare*, s-au format prin derivare cu sufixul *-toare*, în timp ce alții mai noi, ca *traseistă* = prostituată, folosiți pentru cele ce fac trasee, circuite între orașe cu șoferi de automobile sau tiruri, sau *tiristă* = prostituată care oferă servicii șoferilor de tir (Volceanov, 2007) s-au format cu sufixul *-ist*, foarte productiv în ultimele două decenii. Derivate expresive mai sunt *tutelniță (tută + -iță), borfet (<boarfă), pornet (<porno)*, formate cu sufixul *-et* care potențează semnificația termenului, derivatele apărînd probabil după ce sensul argotic inițial s-a tocit.

În „*Dicționar de Pușcărie*” (Tânțaș, 2008) sunt înregistrați și doi termeni împrumutați, *putană* <it. *putana* = femeie de moravuri ușoare, și *șarmută* (cuvînt arab ce denumește același tip de femeie, adus în limba română de studenții arabi școlarizați în România în timpul perioadei comuniste).

O femeie de moravuri și reputație dubioasă este *slabă de refuz, dă cu ea în populație* sau este numită *groapă comunală, teleleică, poamă (bună), podoabă, rea de muscă* (123urban) *Venus din Milosu* (Astaloș, 2001) sau *cociolină* (după Cicciolina, o protagonistă cunoscută a filmelor pentru adulți), acest tip de film fiind numit în argou *pornăciune*.

O femeie cu calități fizice, privită ca obiect sexual, este numită *piesă, bunăciune, bunocă*. Ulterior, *piesă* a devenit *piesăciune* prin adăugarea sufixului *-une*. Un bărbat afemeiat este numit *curvar, crai, fustangiu, futangiu, scoicar, călăraș, rezolvitor, mascul feroce, taur comunal, tivitor* sau *il futadore del citta* (poate ca o recunoaștere a faptului că prin tradiție latinii și în special italienii sunt cunoscuți ca pasionali). Există și termeni

împrumutați: *hot babe* - „puicuță bună” sau *sex buddy* - tip cu care ai o relație sexuală, un fel de amic, foarte dotat sexual (123urban).

Argoul prostituatelor mai include termeni precum *boloboc* = erecție, *eclipsă* = importanță, *delicatesă* = orice practică sexuală aberantă, costisitoare, greu de obținut pentru un client; *a face tot tacâmul* = a-l satisface pe client cu procedee pline de imaginație (Volceanov, 2007), *lăstărel* = băiețandru lipsit de experiență.

Formerly life was clean and sex was dirty while nowadays life is dirty and sex is clean (odinioară, viața era curată și sexul murdar, în timp ce astăzi viața este murdară și sexul curat (*clean* – protejat). Conceptul de *clean sex* (sex protejat), atât de mediatizat astăzi datorită potențialelor pericole legate de sexul neprotejat în contextul liberalizării vieții sexuale, este legat de obiectele numite în limbajul standard prezervative. Hulit, criticat sau interzis ori, dimpotrivă, lăudat și recomandat, prezervativul a parcurs drum lung din Antichitate și până în prezent și a stârnit dispute aprinse, în context politic, religios sau științific.

Regimul comunist de la București a scos metodele contraceptive în afara legii, iar prezervativul nu făcea excepție. Prin decretul promulgat pe data de 2 octombrie 1966 în România s-a interzis avortul. Prezervativele se găseau extrem de greu după anii '70 și se vindeau fie pe sub mână, fie doar în anumite farmacii. Acestea erau numite *vulcânele*. După anii '80 au apărut prezervativele chinezești denumite Protex, care au dat prin metonimie numele prezervativului în perioada comunistă.

Termenul „clinic” din limba română este calchiat după limba franceză (*préservatif* <*présérv* = a păstra). Iată spre exemplificare denumirea prezervativului în diverse culturi: Danemarca – *gummiband* (omul de cauciuc), Germania – *lummeltute* (sacoșa năzdrăvană), Hong Kong – *pei dang vi* (vesta antiglonț), Ungaria – *ovszer* (dispozitiv de siguranță), Indonezia – *koteca* (aprox. tărtăcuța penisului), Jamaica *boots*, Nigeria – *okpuamu* (pălăriuța penisului), Portugalia – *camisa de Venus* (cămașa lui Venus), Australia – *love glove* (mănușa iubirii), Grecia – *kapota* (haină de ploaie, pardesiu), Spania – *globo* (balon), Mexic – *angel de guardia* (înger păzitor), *impermeable*, Franța – *capote* (*Anglaise*) (haină de ploaie englezească), Anglia / USA – *French letter* (scrisoare din Franța, (sic!). În România se înregistrează – *balon, căciuliță, capișon, fluturaș, protex, scufiță, cauciuc* sau *spermezeu* (123urban). Argoul deținuților înregistrează *beșică* pentru „prezervativ” și *mentosan* pentru „pilula contraceptivă” (Horea Țânțaș, 2008).

Argoul erotic se îmbogățește continuu; este un domeniu unde majoritatea termenilor maschează „concepte interzise”; în mod paradoxal, sexul și iubirea, componentă esențială a vieții noastre, sunt redade prin metafore bizare, vulgare sau ludice. Acestea subliniază faptul că trecerea de la dragoste la vulgaritate nu e deloc nefirească în spațiul lingvistic.

Argoul erotic se caracterizează printr-o dinamică rapidă care se află în strânsă legătură cu forța sa expresivă și creează adesea dezbateri în legătură cu prezența sa în discursul public. Vulgar, natural, comic și expresiv, asociat cu o pudibonderie uneori nepotrivită, argoul erotic reprezintă, în fond, expresia lingvistică a sursei vieții și extazului, o posibilă cauză a diversității sale de structură și conținut.

BIBLIOGRAPHY

- Astaloș, George, *Cântece pe muchie de șuriu, Cânturi de ocnă*, Tritonic, 1999
Iordan, Iorgu, *Stilistica limbii române*, Editura Științifică, 1975
Oișteanu, Andrei, *Sexualitate și societate, Istorie, religie, literatură*, Polirom, 2016
Țânțaș, Viorel Horea, *Dicționar de pușcărie*, Napoca Star, 2007
Vasilu, Al., *Din argoul nostru*, în „Grai și suflet”, VI-VII, 1937

Volceanov, George, *Dicționar de argou al limbii române*, Niculescu, 2007

[https://ro.scribd.com > document > Zafiu-Rodica-101-Cuvinte-Argotice](https://ro.scribd.com/document/Zafiu-Rodica-101-Cuvinte-Argotice)

[https://en.wikipedia.org > wiki > Homosexuality](https://en.wikipedia.org/wiki/Homosexuality)

[https://en.wikipedia.org > wiki > Sexual_slang](https://en.wikipedia.org/wiki/Sexual_slang)